

מטכ"ל (מחוזי) 46/06

בבית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוט מטכ"ל
בפני השופטים:

סא"ל מאיה הלר - אב"ד
רס"ן שוש רייז - שופטת
סרן אלון גבראל - שופט

בעניין: התובע הצבאי

(ע"י רס"ן סיגל טורג'מן)

נגד

(ע"י ב"ב סרן מאיר ויגיסר)

ק/7073250 סגן סלימאן עבאס

הכרעת דין

על פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של חריגה מסמכות, לפי סעיף 68 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו – 1955, ובעבירה של התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו – 1955 בהתאם לכתב האישום המתוקן והפרטים הנוספים.

• ניתנה היום, כ"א אדר תשס"ז (11/03/2007), והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

(-)

(-)

(-)

שופט

שופטת

אב"ד

גזר דין

הנאשם, סגן סלימאן עבאס, הורשע על פי הודאתו בעבירה של חריגה מסמכות. מכתב האישום המתוקן ומהפרטים הנוספים, עולה המסקנת העובדתית הבאה:

1. חקירת מצ"ח נפתחה לאחר שהעצור ספיאן אבו גזר (להלן: המתלונן), הגיע למתקן הכליאה "ארז", כשהוא חבול בפניו ובגופו והתלונן על אלימות ואיומים מצד חיילים בעת מעצרו. במהלך החקירה התבררו מעשיו של הנאשם, אשר אינם קשורים לחבלות שנמצאו על גופו של המתלונן.

2. ביום 27/2/05 שירת הנאשם כסמ"פ בגד' חי"ר 13. בליל האירוע התקבלו מספר התרעות ממוקדות באשר להברחת אמל"ח ונסיון מעבר מהגבול לישראל במרחב "פילדלפי". לפנות בוקר, במהלך סיור של כוח בפיקודו של הנאשם, התקבלה התרעה לגבי דמויות נעות ליד הגדר. הכוח הבחין בדמויות והורה להן לצאת ממחבואן. מוסכם שעל פי הוראות הפתיחה באש באזור זה, ניתן היה לבצע ירי על מנת לפגוע. הכוח עצר ארבעה מסתננים פלשתינאים, ביניהם המתלונן, הארבעה הועברו לבסיס יקל"ז הסמוך. כשהגיעו למוצב נאזקו הארבעה ועיניהם כוסו בפלגלית.

3. הנאשם החל לתשאל את העצורים, הגם שלא היה מוסמך לכך. המתלונן מסר כי ניסה לחצות את הגבול למצריים, על מנת להיכנס לאחור מכן לישראל, כדי למצוא עבודה. הנאשם סבר כי תשובתו של המתלונן שקרית ולפיכך צעק עליו והמשיך בתשואל. אז השיב המתלונן כי ארבעה אנשים נוספים חצו את הגבול באותו הלילה. במהלך התשואל אחז הנאשם בחולצתו של המתלונן ונתן מכות בעורפו. רס"ן משה דנגור, הסמג"ד שנכח בתדר באותה עת לא העיר לנאשם אודות מעשיו, שכן סבר, כי התנהגותו תקינה, נוכח התנהגות העצורים. לאחר מכן יצא רס"ן דנגור מהחדר.

4. במהלך התשואל צלצל הטלפון הנייד של המתלונן. הנאשם הזדהה כמצרי והמתלונן נדרש לאמר בשיחה כי נתפס על ידי כוח מצרי. משלא שיתף המתלונן פעולה עם ההנחיות שקיבל, לתף הנאשם את ידו על גופו של המתלונן באזור צלעותיו.

5. הנאשם המשיך לתשאל את המתלונן ולאיים עליו. כשהמתלונן לא השיב לשאלותיו של הנאשם בדבר נסיבות כניסתו לישראל, הורה הנאשם לפקודיו להפשיט את המתלונן. תוך כדי אמירת הדברים ובטרם הופשט, הצמיד הנאשם מספרי תיל, אשר נתפסו ברשות העצורים, לכיוון איבר מינו של המתלונן, ואיים עליו כי אם לא ישתף פעולה יחתוך את איבר מינו. הנאשם עשה כן על מנת לגלות מי הפעיל את העצורים. בשלב זה חזר רס"ן דנגור לחדר וראה את מספרי התיל בידי של הנאשם. הסמג"ד ציין, כי לדעתו לא יעלה בידיהם לקבל מידע מהמתלונן ולפיכך, עזב את החדר לא לפני שהציב שומרים על העצורים.

6. למחרת, ערך הנאשם תחקיר אודות האירוע ודיווח עליו למג"ד, תוך שהוא מפרט את מעשיו.
7. במועדים הרלוונטיים היה ציר "פילדלפי" וקו דיווח 22, הוא מקום תפיסת העצורים, נקודת תורפה מבצעית, בה נעשו ניסיונות רבים להחדרת מתבלים ואמל"ח.
8. המתלונן הורשע בבית המשפט הצבאי בחבל עזה בעבירות של סחר בציוד מלחמתי, ניסיון ליציאה מהאזור ללא היתר והיזק בזדון לרכוש.

הנאשם התגייס לצה"ל ביום 13/3/00. תחילה שירת כלוחם ולאור הצטיינותו יצא לקורס קצינים. לאחר שסיים בהצלחה את הקורס חזר לגדוד 13 כמ"מ מסלול ובהמשך שירת כמ"מ וסמ"פ בפלוגה מבצעית ותיקה בגדוד.

מפקדיו של הנאשם ציינו בחוות דעתם, כי עסקינן בקצין ערכי, מוסרי ומקצועי, אשר הפגין יכולת מנהיגות וחובל את חייליו ולהישגים מבצעיים רבים, תוך גילוי אומץ לב. כן צויין, כי הנאשם הינו בעל נורמות התנהגות ראיות, אשר התנהלותו במקרה זה אינה מאפיינת את אורחותיו דרך כלל.

בסיכום ראיון שנערך על ידי קחצ"ר, ולאור מעשיו של הנאשם במקרה זה, נקבע כי דרגתו של הנאשם תעוכב והנאשם לא יועלה לדרגת סרן במשך שנתיים (2) החל מיום 29/11/06.

בין הצדיים נקשר הסדר טיעון במסגרתו ביקשו, כי נשית לנאשם חודשיים מאסר לריצוי בפועל, בדרך של עבודה צבאית ומאסר על תנאי. כן הביאו הצדדים בחשבון את ההסכמה, כי הנאשם לא יעלה לדרגת סרן, כמפורט לעיל.

הצדדים פירטו את הטעמים שעמדו בבסיס ההסדר האמור, ובכלל זה, נסיבות ביצוע העבירה, שירותו המצטיין של הנאשם, העובדה כי דיווח אודות האירוע למפקדיו וכי רס"ן דנגור נכח במקום, בחלק מן ההתרחשויות ולא העיר לנאשם על מעשיו.

אין חולק, כי מעשיו של הנאשם הינם חמורים ואינם ראויים. מעשיו של הנאשם, אשר נעשו בחוסר סמכות, פגעו, באופן ישיר, בכבודו של המתלונן, כבן אנוש, אך מעבר לכך פגיעתם רבה אף בחוסנו המוסרי של צה"ל ובתדמיתו, כמו-גם בתדמיתה של מדינת ישראל (וראה ע/153/03).

עם זאת, יש לזכור, כי מעשיו של הנאשם התרחשו בתקופת הלחימה הממושכת בגזרה האמורה וכי המעשים, באו אל העולם כדי לקדם את חקירת המתלונן, וכדי לברר את החשד, כי מסתננים נוספים חדרו לשטחי ישראל באותו הלילה.

כן הבאנו בחשבון שיקולנו את התרשמותנו, כי הנאשם הבין את טעותו והפנים את הפסול שבמעשיו. עוד התחשבנו בעובדה, כי שירותו של הנאשם הינו שירות קרבי מצטיין וכי מעידתו של הנאשם הינה חד פעמית ואינה מלמדת על התנהלותו דרך כלל.

משכך, מצאנו לכבד את הסדר הטיעון ונגזרים לנאשם העונשים הבאים:

1. חודשיים (2) מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודה צבאית. היחידה בה ירוצה העונש תקבע בנפרד בהחלטה משלימה לגזר הדין שתינתן ביום 14/10/07, וזאת לאחר שתועבר חוות דעת עדכנית של הממונה על העבודה הצבאית במקמצי"ר.
2. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים (2) לבל יעבור עבירה שעניינה חריגה מסמכות, לפי סעיף 68 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו – 1955.

כן אנו ממליצים כי הנאשם לא יקודם לדרגת סרן במשך שנתיים (2) וזאת עד ליום 29/11/08.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 21/11/07 עד השעה 10:00 במדור שיקום במקמצי"ר.

הנאשם יתאם, כבר היום, מועד לראיון במדור שיקום במקמצי"ר לאמצע חודש ספטמבר 2007.

- זכות ערעור תוך 15 יום.
- ניתן היום והודע בפומבי ובמעמד הצדדים.

(-)	(-)	(-)
שופט	שופטת	אב"ד

הוראה משלימה לגזר הדין

1. ביום 27/03/07 גזרנו את דינו של הנאשם, סגן סלימאן עבאס.
2. נוכח בקשת הסנגור, ובשים לב להסכמת התביעה הצבאית, הננו קובעים כדלקמן:
 - א. גזר הדין מיום 27/03/07 הינו סופי ולא תתווסף אליו החלטה משלימה (משכך מתבטלת ישיבת בית הדין שנקבעה ליום 14/10/07).
 - ב. רמ"ד שיקום במקמצי"ר יקבע, על דעתו, במועד הסמוך למועד תחילת ריצוי העונש, את מקום ביצוע עונש המאסר בדרך של עבודה צבאית.
 - ג. אין שינוי ביתר רכיבי והוראות גזר דין.

(-)	ניתן היום, 01/04/2007, בפומבי ובמעמד הצדדים. (-)	(-)
שופט	שופטת	אב"ד

העתק נכון מהמקור
רס"ן עופרה שלום
ק ב י " ד

חתימת המגיה: י.ש.